

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.541 van 5 april 2001
in de zaak A. 74.020/IX-2385.**

In zake : Joseph ACHTEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph ACHTEN
op 16 april 1997 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van :

1° het koninklijk besluit nr. 1394 van 9 december 1996
in de mate dat daarmee de volgende personen tot de
graad van luitenant-kolonel binnen de Landmacht
worden bevorderd :

- de majoors M. PROVINCIAEL, R. VANDEZANDE,
P. LATTAQUE, H. DEBRUCHE, E. DE BONDT en
L. LIBERLOO (korps van de infanterie),
- de majoors G. HUBIN, H. DE VOS, P. ANDRIN,
J-P. RYCKMANS en M. MANANDISE (korps van de
pantserstroepen),
- de majoors E. DUBUISSON, J. DE KIMPE, D. THIRION
en E. TESTELMANS (korps van de artillerie),
- majoor-vlieger R. GOOSSENS (korps van het licht
vliegwezen),
- de majoor M. VAN DALEM, H. ROELS en P. CECAT
(korps van de genie),
- de majoors G. COLLETTE en M. SCHEIR (korps van de
transmissietroepen),

- de majoors R. MEYVAERT, J. DE VROE, F. HENDRICKX, J. BOSMANS, J. RYS, J. SIEMONS, R. JACOBS en E. JANSSENS (korps van de logistiek);
- 2° de aanbeveling van 3 oktober 1996 van het bevorderingscomité waarbij die bevorderingen werden voorgesteld,
- 3° de in die bevorderingsbesluiten besloten weigering om verzoeker te bevorderen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DE PRETER die, loco advocaat D. LINDEMANS, verschijnt voor verzoeker, en van luitenant-kolonel militair administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker Joseph ACHTEN, geboren op 7 april 1952, is sinds 26 december 1988 benoemd in de graad van majoor militair administrateur en opgenomen in het korps der officieren militaire administrateurs. Hij wordt op 25 juni 1991 ambtshalve, om reden dat het korps van de militaire administrateurs wordt afgeschaft, opnieuw overgeplaatst naar het korps der officieren van de logistiek, waar hij eerder loopbaan had gemaakt.

In de jaren 1992 tot 1995 heeft het bevorderingscomité voor de toegang tot de graad van luitenant-kolonel verzoeker vier keer niet batig gerangschikt. Zijn naam komt opnieuw voor op de kandidatenlijst die door de bevorderingscomités 1996 zullen beoordeeld worden.

1.2. Met een nota van 3 april 1996 vraagt de chef van de Generale Staf aan de militaire autoriteiten om een "bevorderingsdossier" op te stellen met het oog op de bevorderingscomités 1996. Het bevorderingsdossier moet naar luid van die nota de volgende stukken bevatten :

- "a. het PD (= persoonlijk dossier) van de kandidaat;
- b. een evaluatienota;
- c. een bevorderingsvoordracht (2 Ex);
- d. het vliegnotaboekje (CNA) of het zeemansboekje;
- e. TWEE recente pasfoto's (...)"

1.3. Op 15 april 1996 wordt met betrekking tot verzoeker een "voordracht tot de graad van luitenant-kolonel" opgesteld.

Op de bevorderingsvoordracht adviseert de eerste overheid "gunstig". Hij beoordeelt verzoeker "geschikt" om de functies van de hogere graad uit te oefenen uit het oogpunt van de morele en de fysieke geschiktheid. Met betrekking tot de geschiktheid uit het oogpunt van de beroepsgeschiktheid geeft hij verzoeker de kwalificatie "zeer goed" zowel in commandofuncties als in staffuncties.

Op 15 april 1996 ondertekent verzoeker dit advies voor kennisneming.

Op 16 april 1996 verleent de tweede overheid een identiek advies. Op 16 april 1996 ondertekent verzoeker dit advies voor kennisneming.

Bij de bevorderingsvoordracht wordt een evaluatienota gevoegd die in december 1995 over verzoeker is opgesteld. Op de beoordelingscriteria behaalt verzoeker een score van minstens 7 op 9. In de rubriek "evaluatiegesprek" worden vermeld, als "sterke punten" : het "uitstekend globaal resultaat (en) zeer goed beheer van zijn dienst" en als "te verbeteren punten" : "gebruik van informaticamiddelen".

1.4. Verzoeker neemt binnen het korps van de logistiek de tweede plaats in op de lijst van kandidaten die aan de minister van Landsverdediging wordt voorgelegd.

1.5.1. Op 23 september 1996 onderzoekt het comité van het korps van de logistiek de kandidaturen voor de graad van luitenant-kolonel.

Het comité beslist eerst dat alle kandidaten geschikt zijn om de functies van de hogere graad uit te oefenen.

De notulen van de vergadering vermelden dat de stafchef van de Landmacht elke kandidaat voorstelt "op grond van de gegevens die in de persoonlijke dossiers en in de bevorderingsvoordrachten van de

onderzochte kandidaten voorkomen". Voor elk van hen worden "de meest markante eigenschappen van hun persoonlijkheid belicht". Met betrekking tot verzoeker wordt vermeld :

"Militair administrateur. Heeft een lange ervaring in begrotingscomptabiliteit. Is nu Chef van de Ondersectie Nationale Infrastructuur van de Sectie Programma's van de Divisie Infrastructuur van de Generale Staf (JSI-KDA)".

De notulen vermelden verder dat de stafchef de "kandidaturen onderling (vergelijkt)" en de kandidaten rangschikt in waardeschalen. Voor die rangschikking wordt geen motief opgegeven. Volgens het voorstel van de stafchef wordt de officier HENDRICKX in de hoogste waardeschaal (groep A) gerangschikt; de officieren WELVAARTS, DE HAES, MEYVAERT, MARSIA, VIVIER, RYS, NEYRINCK, DE VROE, SCHEVERNEELS, JAUCOT, SIEMONS, DECKERS, ROBERT, JACOBS, DE SCHRIVER, PICHON, BOSMANS, VERHEYEN en JANSSENS worden in groep B gerangschikt; zestien officieren waaronder verzoeker worden in groep C gerangschikt; acht officieren worden in groep D gerangschikt; twee officieren worden in groep E gerangschikt. Steeds volgens de notulen "beoordelen de leden van het comité dan op grond van een voorafgaand onderzoek van de persoonlijke dossiers en van de bevorderingsvoordrachten" de rangschikking in waardegroepen voorgesteld door de stafchef. Zij keuren unaniem de verdeling in waardegroepen goed "na discussie". Nadat medegedeeld is dat er maximum vijf betrekkingen toegekend mogen worden, beveelt de stafchef van de Landmacht vijf kandidaten aan en rechtvaardigt zijn keuze. Het betreft in volgorde de officieren F. HENDRICKX, E. JANSSENS, J. DE VROE, J. SIEMONS en J. BOSMANS.

Met betrekking tot F. HENDRICKX vermeldt het gemotiveerd advies :

"Sa formation militaire supérieure, ses qualités et son rendement très élevé dans toutes les fonctions

exercées le rendent au plus haut point apte à exercer les fonctions du grade supérieur".

Met betrekking tot E. JANSSENS vermeldt het gemotiveerd advies :

"Zijn hogere militaire vorming, zijn hoedanigheden en zijn hoog rendement in alle uitgeoefende functies maken hem zeer geschikt voor het uitoefenen van de functies van de hogere graad".

Met betrekking tot J. DE VROE vermeldt het gemotiveerd advies :

"Sa formation militaire supérieure, ses qualités et son rendement élevé dans toutes les fonctions exercées le rendent très apte à exercer les fonctions du grade supérieur".

Met betrekking tot J. SIEMONS vermeldt het gemotiveerd advies :

"Zijn hoedanigheden en zijn hoog rendement in alle uitgeoefende functies maken hem zeer geschikt voor het uitoefenen van de functies van de hogere graad".

Met betrekking tot J. BOSMANS vermeldt het gemotiveerd advies :

"Zijn hogere militaire vorming, zijn hoedanigheden en zijn hoog rendement in alle uitgeoefende functies maken hem zeer geschikt voor het uitoefenen van de functies van de hogere graad".

Het comité beveelt, nadat "de leden van het comité elk voor zich de keuze van de stafchef beoordeeld hebben" en nadat "het comité zich eenparig akkoord verklaard heeft met de voorgestelde rangschikking", aan de minister de volgende kandidaten aan voor het toekennen van de vijf betrekkingen : DE VROE, SIEMONS, HENDRICKX, BOSMANS en JANSSENS.

1.5.2. Eveneens op 23 september 1996 wordt de kandidatuur van verzoeker voor de graad van luitenant-kolonel nogmaals onderzocht, ditmaal door het inter-korpsencomité van de Landmacht. Daar blijken 29 kandidaten te zijn van het korps van de infanterie, 18 kandidaten van het korps van de pantserstroepen, 20 kandidaten van het korps van de artillerie, 12 kandidaten van het korps van de genie, 12 kandidaten van het korps van de transmissietroepen, en 41 kandidaten van het korps van de logistiek, waaronder verzoeker.

Uit de notulen blijkt dat de stafchef van de Landmacht de kandidaten die niet door de korpsencomités werden onderzocht of aanbevolen opnieuw vergelijkt en een rangschikking voorstelt waarmee de leden "met eenparigheid van stemmen" akkoord gaan. Aldus worden in dit voorstel gerangschikt in "groep I" :

- Infanterie : 13 officieren, waaronder DEBRUCHE en LIBERLOO
- Pantserstroepen : 5 officieren, waaronder RYCKMANS en MANANDISE
- Artillerie : 8 officieren, waaronder DUBUISSON
- Genie : 7 officieren, waaronder VAN DALEM en ROELS
- Transmissietroepen : 3 officieren, waaronder COLLETTE
- Logistiek : 15 officieren, waaronder MEYVAERT, RYS en JACOBS.

Verzoeker wordt, tezamen met de 15 andere officieren van het korps Logistiek die door het korpscomité in groep C waren gerangschikt, in "groep II" opgenomen.

Voor de 11 te begeven betrekkingen beveelt de stafchef van de Landmacht dan elf kandidaten aan, in volgende volgorde : H. ROELS (genie), L. LIBERLOO (infanterie), J. RYS (logistiek), G. COLLETTE (transmissietroepen), H. DEBRUCHE (infanterie), J.-P. RYCKMANS (pantserstroepen), R. JACOBS (logistiek), M. MANANDISE

(pantserstroepen), R. MEYVAERT (logistiek), E. DUBUISSON (artillerie) en M. VAN DALEM (genie). Met betrekking tot H. ROELS, J. RYS en J.-P. RYCKMANS vermeldt het gemotiveerd advies telkens :

"Zijn hogere militaire vorming, zijn hoedanigheden en zijn hoog rendement in alle uitgeoefende functies maken hem zeer geschikt voor het uitoefenen van de functies van de hogere graad".

Met betrekking tot L. LIBERLOO, G. COLLETTE, R. JACOBS en R. MEYVAERT vermeldt het gemotiveerd advies telkens :

"Zijn hoedanigheden en zijn hoog rendement in alle uitgeoefende functies maken hem zeer geschikt voor het uitoefenen van de functies van de hogere graad".

Met betrekking tot H. DEBRUCHE en M. VAN DALEM vermeldt het gemotiveerd advies telkens :

"Sa formation militaire supérieure, ses qualités et son rendement élevé dans toutes les fonctions exercées le rendent très apte à exercer les fonctions du grade supérieur".

Met betrekking tot M. MANANDISE en E. DUBUISSON vermeldt het gemotiveerd advies telkens :

"Ses qualités et son rendement élevé dans toutes les fonctions exercées le rendent très apte à exercer les fonctions du grade supérieur".

Opnieuw na beoordeling "elk voor zich" van de keuze van de stafchef en de goedkeuring "bij unanimiteit" van de voorgestelde rangschikking, beveelt het comité aan de minister de volgende kandidaten aan voor het toekennen van de elf betrekkingen : DEBRUCHE, LIBERLOO, RYCKMANS, MANANDISE, DUBUISSON, VAN DALEM, ROELS, COLLETTE, MEYVAERT, RYS en JACOBS.

1.6. Met een nota van 3 oktober 1996 deelt kolonel SBH F. MAES, secretaris van de bevorderingscomités, aan verzoeker mee dat het comité zijn kandidatuur voor het verwerven van de hogere graad onderzocht heeft, dat het hem niet batig heeft gerangschikt, dat het niet mogelijk is geweest hem tot de hogere graad aan te bevelen en dat "het uiteindelijke keuzerecht aan Zijne Majesteit de Koning toekomt".

1.7. Bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 1394 van 9 december 1996 worden op 26 december 1996 bij de Landmacht de volgende majoors benoemd tot luitenant-kolonel :

- korps van de infanterie : M. PROVINCIAEL, H. DEBRUCHE, R. VANDEZANDE, L. LIBERLOO, P. LATTAQUE en E. DE BONDT;
- korps van de pantserstroepen : G. HUBIN, J.-P. RYCKMANS, H. DE VOS, M. MANANDISE en P. ANDRIN;
- korps van de artillerie : E. DUBUISSON, D. THIRION, J. DE KIMPE en E. TESTELMANS;
- korps van het licht vliegwezen : R. GOOSSENS;
- korps van de genie : M. VAN DALEM, P. CECAT en H. ROELS;
- korps van de transmissietroepen : G. COLLETTE en M. SCHEIR;
- korps van de logistiek : R. MEYVAERT, J. RYS, J. DE VROE, J. SIEMONS, F. HENDRICKX, R. JACOBS, J. BOSMANS en E. JANSSENS.

In de aanhef van dat besluit wordt verwezen naar :

- de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de Land-, de Lucht- en de Zeemacht en van de medische dienst en der reserve-officieren van alle krijgsmachtdelen en van de medische dienst (...),

- het koninklijk besluit van 7 april 1959 betreffende de stand en de bevordering der beroepsofficieren van de Land-, de Lucht- en de Zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid op artikel 11,
- het koninklijk besluit van 7 februari 1994 betreffende de voortgezette vorming van de lagere officieren van het actief kader van de Krijgsmacht en de beroepsproeven, door de beroepsofficieren van de Krijgsmacht af te leggen met het oog op de bevordering tot de graad van majoor of tot een gelijkwaardige graad.

De motivering van het koninklijk besluit luidt verder als volgt :

"Overwegende dat de bevorderingscomités van 23 september 1996 Ons de volgende officieren gunstig hebben aanbevolen voor bevordering tot de hogere graad en dat ze aan de bevorderingsvoorwaarden voldoen".

1.8. Dit koninklijk besluit van 9 december 1996 wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 18 februari 1997;

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij een exceptie ratione personae aanvoert; dat zij van oordeel is dat verzoeker niet aantoonde welk belang hij heeft bij het bestrijden van de bevordering van kandidaten wier kandidatuur onderzocht is door andere bevorderingscomités dan degene die zijn kandidatuur hebben onderzocht, te weten het bevorderingscomité van het korps van de logistiek en het interkorpsencomité; dat zij van oordeel is dat die bevorderingen hem niet benadelen;

2.1.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord de gegrondheid van die exceptie als zodanig niet ernstig betwist; dat hij wel betoogt dat het hem, door de gebrekkige mededelingen die hij van de

verwerende partij kon verkrijgen, onmogelijk was uit te maken welke bevorderde personen voorgedragen waren door het interkorpsencomité zodat hij niet anders kon dan alle bevorderingen bestrijden;

2.1.3.1. Overwegende dat, op grond van artikel 44, § 1, van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de Land-, de Lucht-, de Zeemacht en de medische dienst en der reserveofficieren van alle krijgsmachtdelen en van de medische dienst, de bevorderingen gebeuren binnen het korps waartoe de officier behoort; dat zulks voor verzoeker het korps van de logistiek is;

Overwegende dat verzoeker duidelijk in zijn beroepsloopbaan gehinderd wordt door de bevorderingen die binnen dat korps zijn gebeurd, weze dat die bevorderingen steunen op een aanbeveling van het bevorderingscomité van het korps van de logistiek dan wel op een aanbeveling van het interkorpsencomité (de bevordering van de officieren MEYVAERT, DE VROE, HENDRICKX, BOSMANS, RYS, SIEMONS, JACOBS en JANSSENS); dat verzoeker daarentegen evident geen belang heeft bij de vernietiging van de bevorderingen in andere korpsen die het gevolg zijn van aanbevelingen geformuleerd in de andere korpscomités; dat in die zin met de verwerende partij vastgesteld kan worden dat de bevordering van de officieren PROVINCIAEL, VANDEZANDE, LATTAQUE en DE BONDT (korps van de infanterie), HUBIN, DE VOS en ANDRIN (korps van de pantsertroepen), THIRION, DE KIMPE en TESTELMANS (korps van de artillerie), GOOSSENS (korps van het licht vliegwezen), CECAT (korps van de genie) en SCHEIR (korps van de transmissietroepen) steunt op aanbevelingen van andere bevorderingscomités dan dat van de logistiek en het interkorpsencomité;

2.1.3.2. Overwegende dat de verwerende partij het belang van verzoeker bij het bestrijden van de bevorderingen in andere korpsen dan dat van de logistiek maar die steunen op een aanbeveling van het interkorpsencomité, niet betwist;

Overwegende dat verzoeker er zich ten gronde over beklagt dat de bevorderingen geen motieven bevatten en dat er geen zorgvuldige vergelijking gebeurd is van de titels en verdiensten van de kandidaten; dat verzoeker zichzelf aldus vergelijkt met de kandidaturen die in het interkorpsencomité onderzocht zijn; dat de vernietiging van bevorderingen gesteund op de aanbeveling van het interkorpsencomité voor verzoeker de mogelijkheid creëert om zelf een aanbeveling te verkrijgen; dat in die zin verzoeker belang heeft bij het bestrijden van de bevordering van de kandidaten die buiten het korps van de logistiek voorgedragen zijn door het interkorpsencomité, met name de bevordering van DEBRUCHE, LIBERLOO (korps van de infanterie), RYCKMANS, MANANDISE (korps van de pantsertroepen), DUBUISSON (korps van de artillerie), VAN DALEM, ROELS (korps van de genie) en COLLETTE (korps van de transmissietroepen);

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in een tweede exceptie aanvoert dat, in de mate dat verzoeker de aanbevelingen van 23 september 1996 van het bevorderingscomité van de logistiek en van het interkorpsencomité bestrijdt, hij een voorbereidende handeling aanvecht die niet vatbaar is voor vernietiging door de Raad van State;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt dat de beslissingen van de bevorderingscomités die hij hier bestrijdt beslissend zijn geweest omdat de Koning nadien geen gebruik meer

heeft kunnen maken van zijn discretionaire bevoegdheid op het stuk van de objectieve keuze onder de kandidaten;

2.2.3. Overwegende dat verzoeker de vernietiging vraagt van de hem op 3 oktober 1996 ter kennis gebrachte beslissingen van enerzijds het bevorderingscomité van het korps van de logistiek en anderzijds het inter-korpsencomité voor de bevordering tot luitenant-kolonel; dat een advies van een bevorderingscomité een voorbereidende maatregel is die op zichzelf -gesteld dat artikel 107, eerste lid, van de grondwet zulks al mogelijk zou maken- de benoemende overheid niet bindt, ook niet in de mate dat bepaalde kandidaten er niet in worden aanbevolen; dat de exceptie gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij in een derde exceptie aanvoert dat verzoeker zich niet ontvankelijk kan verzetten tegen de impliciete weigering om hem tot luitenant-kolonel te bevorderen aangezien de Koning op grond van artikel 41 van de wet van 1 maart 1958 ter zake over een discretionaire bevoegdheid beschikt;

2.3.2. Overwegende dat ook te dien aanzien verzoeker erop wijst dat de Koning, door de opstelling van de bevorderingscomités, in de onmogelijkheid is gesteld om zijn discretionaire bevoegdheid terdege te gebruiken;

2.3.3. Overwegende dat artikel 41 van de wet van 1 maart 1958 bepaalt dat de graden van hoofdofficier naar keuze door de Koning worden verleend volgens de regels die hij bepaalt; dat artikel 11 van het koninklijk besluit van 7 april 1959 betreffende de stand en de bevordering van de beroepsofficieren van de Land-, de Lucht- en de Zeemacht en van de medische dienst de minister van Landsverdediging er niet toe verplicht zich bij het formuleren van zijn voorstel aan de Koning te

schikken naar het advies van het bevorderingscomité; dat verzoeker ook geen andere bepaling aanwijst die de verwerende partij ertoe zou verplichten hem te bevorderen bij zoverre dat de vaststelling, door de Raad van State, van de miskenning van die verplichting het bestuur er zou toe dwingen verzoeker alsnog te bevorderen; dat hij dan ook geen belang heeft bij het bestrijden van de in het bestreden besluit besloten weigering om hem tot luitenant-kolonel te bevorderen; dat de exceptie gegrond is;

3. Over de grond van de zaak.

3.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet van 29 juli 1991, doordat in de bestreden besluiten niet uiteengezet wordt waarom over zijn kandidatuur geen nuttige aanbeveling door het bevorderingscomité kon worden gegeven of waarom de benoemende overheid aan zijn kandidaatstelling geen gunstig gevolg kon geven, terwijl de formele motiveringswet aan de adviserende en zeker aan de beslissingnemende overheid de verplichting oplegt om op afdoende wijze de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden waarop hun besluit steunt en meer bepaald aan te duiden waarom de vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten ertoe heeft kunnen leiden dat de bevorderden wel en verzoeker niet in aanmerking werden genomen; dat verzoeker het middel als volgt toelicht : hoewel zijn prestaties jaar na jaar gunstig beoordeeld zijn weet hij niet waarom zijn kandidatuur ook nu, bij de vijfde beoordelingsronde, niet gunstig beoordeeld is; de bevorderingscomités moeten hun aanbevelingen niet motiveren, de Koning moet dat wel, maar hij kan die verplichting alleen terdege nakomen in de mate dat de bevorderingscomités hem behoorlijk voorlichten en hem dus kenbaar maken waarom zij sommige

kandidaten niet aanbevelen; in die zin bestaat er dus onrechtstreeks ook voor de bevorderingscomités een motiveringsverplichting en die kan slechts nut hebben voor zover het comité de redenen mededeelt waarom de niet-bevorderde kandidaten geen aanbeveling hebben gekregen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord uiteenzet dat de wet het bestuur er niet toe verplicht te motiveren waarom een kandidatuur niet in aanmerking genomen is; dat zij subsidiair betoogt wat volgt : het bestreden koninklijk besluit is wel degelijk gemotiveerd want er werd verwezen naar de toepasselijke bepalingen, naar het feit dat de benoemden aan de benoemingsvoorwaarden voldoen en naar het gunstig advies van de bevorderingscomités, dat er zelf blijk van geeft dat er een deugdelijke en objectieve vergelijking is gebeurd van de titels en verdiensten van de benoemde officieren en van verzoeker;

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord uiteenzet wat volgt : er kan niet aangenomen worden dat het bestreden besluit, waarmee onherroepelijk een einde wordt gesteld aan zijn bevorderingsmogelijkheden in het leger, voldoende gemotiveerd is door de verwijzing naar hem niet vooraf ter kennis gebrachte adviezen over de kandidaten die wel bevorderd zijn en die zelf ook niet gemotiveerd zijn; er is geen deugdelijke en objectieve vergelijking van titels en verdiensten gebeurd tussen de niet-benoemde -waaronder hijzelf- en de benoemde officieren, voor al de aanbevolen officieren is de keuze van de stafchef op "identiek dezelfde wijze (gemotiveerd)" en dat volstaat niet om een keuze tussen "zeer goede" officieren te maken; de Koning zelf was dan ook in de onmogelijkheid om op grond van een objectieve vergelijking zijn keuze

te maken, hij kon alleen de keuze van de bevorderingscomités bekrachtigen;

3.4.1. Overwegende dat het bestreden koninklijk besluit van 9 december 1996, waarbij een aantal officieren van de landmacht tot luitenant-kolonel worden bevorderd, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, formeel gemotiveerd moest zijn; dat zulks betekent dat uit het besluit zelf of minstens uit stukken waarnaar het besluit verwijst en waarvan de betrokkene de inhoud kan kennen moet blijken waarom de keuze op de benoemden is gevallen; dat met de wet van 29 juli 1991 onder meer de bedoeling van de wetgever voorlag om de belanghebbende in kennis te stellen van de reden waarom een bepaalde beslissing is genomen, teneinde hem aldus in staat te stellen met kennis van zaken na te gaan of het nuttig is met de middelen die het recht hem verschaft tegen die beslissing op te komen; dat, inzonderheid voor benoemingsbesluiten, aangenomen wordt dat een positieve motivering volstaat, dit wil zeggen dat uit het besluit zelf of uit de stukken waarnaar het verwijst en waarvan de inhoud door de belanghebbende -de teleurgestelde kandidaat- gekend is, moet kunnen blijken waarom de uiteindelijk benoemde kandidaat de voorkeur heeft gekregen;

3.4.2. Overwegende dat, zo weliswaar een positieve motivering volstaat, die motivering krachtens artikel 3, tweede lid, van de wet van 29 juli 1991 toch afdoende moet zijn, wat betekent dat zij duidelijk en concreet de redenen aangeeft die de genomen beslissing kunnen verantwoorden, dit wil zeggen dat op grond van de aangehaalde redenen uitgemaakt moet kunnen worden waarom precies aan de benoemden de voorkeur werd gegeven; dat aldus die positieve motivering voor de teleurgestelde kandidaten de toetssteen wordt die hen in staat stelt

hun eigen aanspraken op de benoeming tegen die van de benoemden af te wegen en op grond daarvan de deugdelijkheid van de motivering aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen; dat de omstandigheid dat een aantal benoemingen tegelijkertijd met een collectief besluit gebeurt de verplichting om een afdoende motivering op te zetten niet wegneemt;

3.4.3.1. Overwegende, in dit geval, dat het bestreden besluit verwijst naar de aanbevelingen waartoe de bevorderingscomités op 23 september 1996 zijn overgegaan, met de toevoeging dat de aanbevolen officieren "aan de bevorderingsvoorwaarden voldoen"; dat het bestreden besluit daarmee verwijst naar de notulen van de vergadering van het korpscomité van de logistiek aan de ene kant en van het interkorpsencomité aan de andere kant, waarin het verloop van de gevoerde besprekingen is weergegeven; dat die notulen in het administratief dossier zijn neergelegd;

Overwegende dat die notulen de eindbeslissing slechts afdoende kunnen onderbouwen wanneer zij het de benoemende overheid, die zich daarop verlaten heeft, en de Raad van State mogelijk maken na te gaan of de comités hun wettelijke opdracht -de titels en de verdiensten van de kandidaten vergelijken op grond van objectieve en pertinente criteria en vervolgens hun voorkeur te bepalen met opgave van de doorslaggevende criteria- correct hebben uitgeoefend;

3.4.3.2. Overwegende dat de notulen van de vergadering van de twee bevorderingscomités die op 23 september 1996 zijn gehouden verwijzen naar de presentatie van de verschillende kandidaturen door de stafchef van de Landmacht waarin hij "de meest markante eigenschappen van hun persoonlijkheid belicht"; dat daarmee bedoeld wordt op een zeer summier en abstract

gehouden schets van het statutair verleden van elke kandidaat; dat de stafchef vervolgens aan de vergadering een rangschikking van de kandidaten volgens waardeschalen (in het korpscomité groepen A tot E; in het interkorpsencomité groepen I tot III) heeft voorgelegd en dat de leden van de vergadering die rangschikking "op grond van een voorafgaand onderzoek van de persoonlijke dossiers en van de bevorderingsvoordrachten" hebben beoordeeld en, voor wat het korpscomité betreft, er "met eenparigheid van stemmen hun akkoord (mee betuigd hebben)"; dat evenwel voor die beoordeling geen enkel objectief onderscheidingscriterium wordt aangegeven, noch wat betreft de verdeling der schalen, noch wat betreft de inschaling van de kandidaten, zodat, met andere woorden, de kandidaten onmogelijk kunnen uitmaken waarom zij in een bepaalde waardegroep zijn ingedeeld, hoewel die indeling decisief geweest is voor het voortzetten van de besprekingen, in die zin dat dan blijkbaar nog alleen kandidaten uit de hoogste waardeschalen in de discussie zijn betrokken; dat nadien de comités kennis hebben genomen van de aanbeveling door de stafchef van de kandidaten die hij in de open betrekkingen benoemd wenste te zien; dat bij de notulen een uiteenzetting is gevoegd van de verdiensten van de kandidaten, doch die uiteenzetting eerder stereotiep is en, wat meer is, zij beperkt is tot de kandidaten die uiteindelijk een aanbeveling hebben gekregen, zodat het zelfs onmogelijk is een idee te krijgen van de merites van de niet-aanbevolen kandidaten zoals die bij de bevorderingscomités zijn aangebracht;

3.4.4. Overwegende aldus dat uit de motieven die de verwerende partij ter ondersteuning van het bestreden besluit aanvoert niet opgemaakt kan worden welke criteria gehanteerd zijn om de titels en de verdiensten van de verschillende kandidaten te vergelijken en

vervolgens op welke gronden de benoemden de voorkeur van de bevorderingscomités -en met hen de Koning- hebben gekregen; dat derhalve het bestreden benoemingsbesluit niet afdoende gemotiveerd is; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt :

1° het koninklijk besluit nr. 1394 van 9 december 1996 in de mate dat daarmee de volgende personen tot de graad van luitenant-kolonel binnen de Landmacht worden bevorderd :

- de majoors H. DEBRUCHE, en L. LIBERLOO (korps van de infanterie),
- de majoors J.-P. RYCKMANS en M. MANANDISE (korps van de pantsertroepen),
- majoor E. DUBUISSON (korps van de artillerie),
- de majoors M. VAN DALEM en H. ROELS (korps van de genie),
- majoor G. COLLETTE (korps van de transmissietroepen),
- de majoors R. MEYVAERT, J. DE VROE, F. HENDRICKX, J. BOSMANS, J. RYS, J. SIEMONS, R. JACOBS en E. JANSSENS (korps van de logistiek).

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit besluit zal worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf april 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.